

Ν.Γ. Λυκομήτρος

ΘΡΟΪΣΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ποήματα

**ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ**

Μάιος 2011

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ν.Γ. Λυκομήτρος
ΘΡΟΪΣΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ
Ποιήματα

Τεύχος 9 - Μάιος 2011
ISSN: 1792 - 4189

Μηνιαία ψηφιακή έκδοση
του ηλεκτρονικού περιοδικού «Λογοτεχνικά Έπίκαιρα»

Συντακτική επιμέλεια: *Θοδωρής Βοριᾶς*

Ηλεκτρονική δ/ση: <http://logotexnika-epikaira.blogspot.com>
e-mail: logotexnika.epikaira@gmail.com

e-mail του συγγραφέα: damocleanswordoftime@gmail.com

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλεύθερη διακίνηση σὸ διαδίκτυο.
Ὁ συγγραφέας μερίμνησε γιὰ τὴν ἐπιλογή τῶν κειμένων καὶ τὴν κατοχύρωση τῶν
πνευματικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἔργου.

Ν.Γ. Λυκομήτρος

Θροίσματα Θανάτου

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

*Πίσω από τὶς κλειδωμένες πόρτες
ἡ Ζωὴ ξιφουλκεῖ ἐναντίον τοῦ Θανάτου
σὲ μιὰ ἀέναη μάχη στὸ χωροχρόνο.
Τὰ πάντα κρέμονται ἀπὸ μιὰ κλωστή.
Ἡ Πτώση ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἐπιβίωση
ὅσο τὸ στόμα τοῦ νεοσσοῦ
ἀπὸ τὸ στόμα τῆς μάνας ποὺ τὸν ταΐζει.
Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ὑπάρχει τροφή γιὰ ὅλους
καὶ ἂν θὰ ὑπάρχει πάντα
ἓνας ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς
νὰ σώζει τὴν κατάσταση.*

ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ

*Οί μικροαστοί συνωστίζονται
στά σύγχρονα στρατόπεδα συγκεντρώσεως.
Σηκώνουν τὰ βάρη τῆς ματαιοδοξίας
καὶ τρέχουν στοὺς διαδρόμους τῆς ρηχότητας,
ἀτενίζοντας τὰ κατασκευασμένα εἶδωλα
- ἀποφοίτους τῶν διασημότερων reality Ἀκαδημιῶν -
σὲ ὀθόνες high definition.
Καταναλώνουν εἰκόνας
καὶ προϊόντα μὲ χαμηλὰ λιπαρά,
προσδοκώντας νὰ κερδίσουν μιὰ δέση
στὸ βασίλειο τῆς κενότητας
γιὰ νὰ ξεγελάσουν τὴ θλίψη τους.
Ὡσπου, ἀντικρίζουν στὸν καθρέφτη
τὸ ἀνέκφραστο πρόσωπό τους
καὶ διαλύονται στά ἔξ ὧν συνετέθησαν.*

ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΡΓΟΥ

Στὰ καλοσφουγγαρισμένα πατώματα,
στοὺς ἀποστειρωμένους προθαλάμους,
πάνω ἀπ' τὰ λουλουδάδικα,
τὰ ζαχαροπλαστεῖα, τὰ ATMs τῶν τραπεζῶν,
ὁ πελαργὸς ἀφήνει μιὰ ζωή.
Ἐπάρχουν φάτνες γιὰ ὅλα τὰ βαλάντια.
Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογος
τῆς οἰκονομικῆς ἐπιφάνειας.
Ἀνάμεσα στοὺς ἀλαλαγμοὺς
τῶν ἐξ αἵματος καὶ τῶν ἐξ ἀγχιστείας
καθὼς καὶ τῶν διαφόρων ἀπρόσκλητων συνοδοιπόρων,
ἀντηχεῖ τὸ κλάμα τοῦ ἀνωνύμου.
Δύσκολο νὰ ὑπολογίσεις
τὸ κόστος μιᾶς ἀνθρώπινης ζωῆς.

ΣΙΩΠΗΛΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

*Εὐδοκιμοῦν στὰ καφενεῖα, στὶς πλατεῖες, στὰ λεωφορεῖα.
Μιλοῦν συνωμοτικὰ καὶ γνέφουν καταφατικὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλο.
Πάντα πρόθυμοι νὰ βάλουν πρῶτοι τὸν λίθο.
Πάντα πρόθυμοι νὰ ρίξουν ξύλα στὴν πυρά.
Πάντα πρόθυμοι νὰ ὀπλίσουν τὸ χέρι τοῦ δήμιου.
Μὲ βλέμμα βλοσυρὸ κοιτοῦν τὰ δύματά τους καὶ μειδιοῦν...*

Καὶ ἐμεῖς;

*Στεκόμαστε ἐκεῖ, ἀνήμεποροι νὰ ἀντιδράσουμε,
περικυκλωμένοι ἀπὸ τὴ μανία τοῦ σιωπηλοῦ πλήθους.
Παραβάτες τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὅσιων
ἀναμένουμε τὴν ἐτυμηγορία τους
ἐνῶ αὐτοὶ σβήνουν τὸ καντήλι
καὶ πέφτουν εὐχαριστημένοι γιὰ ὕπνο.*

ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΑΝΤΙΠΟΤΑΚΤΕΣ ΣΤΗΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ὀπλισμένη ἐπιθυμία
τέμνεται παλλόμενη
μὲ τὴν ἀπελπισία
σπάζοντας, προσωρινά, τὶς ἀλυσίδες
καὶ βγαίνει στὸ προσκήνιο
συμπαρασύροντας στὸ διάβα τῆς
τὰ νιάτα, τὰ ὄνειρα, τὶς προσδοκίες
γιὰ νὰ καταλήξει σιδηροδέσμια
ἢ νὰ θαφτεῖ σὲ τόπο γλοερό.

Θυσία γιὰ τὸν ἐρχομὸ ἑνὸς μέλλοντος
ποὺ χτίζεται μὲ παλιὰ ὕλικά
ἀντὶ νὰ ἀναζητᾷ καινούρια.

ΠΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Στὰ μεγάλα ἐμπορικά κέντρα
οἱ καταναλωτὲς συνωδοῦνται
γιὰ μιὰ κούπα σούπα
ποὺ προσφέρουν δωρεὰν οἱ διαφημιστὲς
ἐν εἴδει γκλαμουράτου λαϊκοῦ συσσιτίου.

Κι ὕστερα, ἱκανοποιημένοι,
συνεχίζουν τὰ ψώνια τους
μέσα σ' ἓνα σύννεφο
οἰκογενειακῆς εὐτυχίας.

Προμηνύματα τοῦ μέλλοντος
καὶ ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος.

ΤΟ ΠΑΝΩΦΟΡΙ

Κάθε πρωί φοράω ώς πανωφόρι τή μοναξιά μου
κλείνω τήν πόρτα πίσω μου
και πηγαίνω στη στάση
για να πάρω τὸ λεωφορεῖο.

Αναμένω σιωπηλὸς
μαζὶ μὲ τοὺς ὑπόλοιπους ζωντανούς-νεκρούς
ἀλλὰ τὸ πανωφόρι μὲ βαραίνει στοὺς ὤμους.

Κι ὕστερα ἔρχεται τὸ λεωφορεῖο
κι ὅλα ξεχνιοῦνται μονομιᾶς
καθὼς βυθίζομαι στη δίνη τῆς ἐργασίας.

Ὡς τὸ ἐπόμενο πρωὶ
ποὺ θὰ φορέσω πάλι τὸ πανωφόρι
και θὰ σύρω τὰ βαριά βήματά μου
μέχρι τή στάση.

SACHSENHAUSEN-ORANIENBURG

Ψιλοβρέχει. Σέρνεις με δυσκολία τὰ πόδια σου στὰ χαλίγια.

Έβραϊός...

Κάνει πολὺ κρύο ἀλλὰ ἡ δουλειὰ πρέπει νὰ συνεχιστεῖ.

Άθίγγανος...

Οἱ ἀδύναμοι πεθαίνουν, οἱ δυνατοὶ ἐπιβιώνουν.

Κομμουνιστής...

Κοινωνικὸς Δαρβινισμός.

Όμοφυλόφιλος...

Καλογυαλισμένες, μαῦρες στολές με Totenkopf στὸ πηλίκιο.

Άλλοδαπός...

Πάντοτε ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ τῶν ὄπλων.

Γερμανὸς Ἀντιφρονῶν...

Ό,τι κι ἂν εἶσαι, βρίσκεσαι ἐδῶ γιὰ κάποιον λόγο.

Δὲν ξέρω ἂν ἐπιβίωσες. Δὲν ξέρω ἂν κατέληξες στοὺς φούρνους

ἢ στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα.

Άκόμα καὶ τώρα μπορεῖ κανεὶς νὰ ὀσμιστεῖ τὸ θάνατο στοὺς κοιτῶνες

καὶ νὰ ἀφουγκραστεῖ τὴν ἀρρώστια στὰ ἰατρεῖα.

Ἡ Ἱστορία μᾶς κοιτᾷ με περιφρόνηση καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἐπαναληφθεῖ.

Ὡς φάρσα;

Ν.Γ. Λυκομῆτρος

Ὁ Νικόλαος Γ. Λυκομῆτρος γεννήθηκε τὸ 1977 στὴν Ἀθήνα. Σπούδασε Ἀγγλικὴ Γλῶσσα καὶ Φιλολογία καὶ ἔκανε μεταπτυχιακὸ στὴ Μετάφραση-Μεταφρασεολογία στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν.

Τὸ 2010 ἐξέδωσε τὴν πρώτη του ποιητικὴ συλλογὴ μὲ τίτλο «Ἰχνηλάτες τοῦ Τέλους» ἀπὸ τὶς Ἐκδόσεις Γαβριηλίδης. Ποιήματά του ἔχουν δημοσιευθεῖ σὲ ἔντυπα καὶ ἠλεκτρονικὰ λογοτεχνικὰ περιοδικὰ καθὼς καὶ σὲ διάφορα ἱστολόγια.

Ἔχει γράψει ἓνα θεατρικὸ ἔργο μὲ τίτλο «Dead End» (Μητροπολιτικὸ Ψυχόδραμα σὲ Τρεῖς Πράξεις) καὶ εἶναι διαχειριστὴς τοῦ ἱστολογίου «Ὁ Ἥχος τῆς Ἀπώλειας» (<http://www.the-sound-of-loss.blogspot.com/>).

